

Океан. Нью-Йорк. Свобода хвора

Ігор Павлюк

Океан. Нью-Йорк. Свобода хвора.
На деревах чорні снігурі.
Падають в зелену воду зорі,
Але їх не меншає вгорі.

Карнавал замішаний на крові,
Що лікує кров'ю суєту.
Три інстинкти, вовчі і здорові,
Зберігають заповідь просту:

Як живеш — за всіх, підеш — за себе...
За межею меж і тіл води.
Скільки б ще світів із наших ребер
Вирізьбив натурник молодий,

Що відкритий, наче ствол пістоля
І крихкий, мов свіжий крик газет.
Злий Випадок і розумна Доля.
І туман підводний.
Ніж і мед.

Ну Нью-Йорк.
Ну всі авантюристи...
Ну як скло розплавлений пісок.
Надпташина туга товариства,
Синій крик незірваних зірок.

І — з цементу виліплена квітка,
І — з акацій тесані баби.
І — нема на цілیم нашім світі
Істинно мисливської тропи.